

[Aksel Møller.]

ved Lovforslagets Fremsættelse her i Tinget støttede, ikke blev fulgt, nemlig at der kun skulde være eet Forsikringsforbund omfattende samtlige Bygninger i Landet.

Det var Landbrugsraadet, der under ingen Omstændigheder vilde bidrage til, at vi kun fik een Lovgivning paa Krigsforsikringsomraadet vedrørende Bygninger, saaledes at Landbrugets Bygninger bar Risiko sammen med Byernes; og Landbrugsraadet kan i Sandhed være sikker paa at indhøste Virak fra de — naturligvis meget faa —, for hvem et rent egoistisk Synspunkt dengang har været afgørende; for Forholdet er det, at det danske Landbrugs samlede Bygningsskader næppe udgør mere end 4,3 Mill. Kr., medens derimod den samlede Bygnings-skade i Danmark er paa ca. 165 Mill. Kr. Saa aldeles rigtigt har Landbrugsraadet set dengang, da det afviste den Tanke, de sagkyndige fremsatte, at vi kun skulde have eet Krigsforsikringsforbund, omfattende alle Bygninger.

Nu er Forholdet det, at København staar med en Skade paa ca. 36 Mill. Kr., Købstæderne med ca. 54 Mill. Kr., bymæssige Bebyggelser med ca. 8 Mill. Kr., Industri, Handel og Haandværk med 63 Mill. Kr. og Landbruget med 4,3 Mill. Kr. Det forekommer mig, at dette i høj Grad er et Udtryk for, hvor uretfærdigt Byrden ved Krigsskaderne skal fordeles paa Bygningsmassen i Danmark. Hvis den højtærede Minister kunde finde Udvej for dette, finde Mulighed for nu i den tolvte Time at opnaa en retfærdigere Fordeling, vilde han utvivlsomt indlægge sig uvisnelig Hæder paa Moralens Vegne. Det er jo fuldkommen umoralsk, at man i vort Land paa Forhaand delte Byrden ved Krigsriskoens Dækning efter, hvad man troede vilde rumme en større eller mindre Fare. Det gør mig ondt, hvis den højtærede Indenrigsminister ikke mener, at dette Moralsynspunkt over for den fælles Risiko, som Krigen lagde paa det danske Folks Skuldre, sorterer under Indenrigsministeriet og ogsaa bør tages i Betragtning ved den endelige Afvikling og Afgørelse af Krigsforsikringsforbundenes Skæbne. Jeg er bange for, at det vil gaa her som i mangfoldige andre Tilfælde, at Bordet fanger, og at den juridiske Fordeling, man dengang fastlagde for overhovedet at naa et Resultat, stadig væk vil binde Hænderne paa ethvert Forsøg paa at opnaa en rimeligere Fordeling af Byrderne.

Jeg har blot ved denne Lejlighed villet fremsætte disse Bemærkninger om den urimelige Fordeling af Krigsrisko. Man

maa ikke tro, at der er Tale om en urimelig Fordeling af Krigsrisko for Bygninger alene. Vender vi os mod de andre krigsforsikrede Omraader, som den højtærede Indenrigsminister utvivlsomt ogsaa nok i den kommende Tid vil blive nødt til at ulejlige Rigsdagen med, fordi der ogsaa der under Opkrævningen og Afviklingen er Hensyn at tage, vil man opleve tilsvarende Eksempler. Indboscaderne i Byerne overstiger langt, langt, hvad der er forekommet uden for Byerne; der er ogsaa her et uretfærdigt Forhold mellem Landbrugets Løsøre, der tillige omfatter Landbrugets Indbo, paa den ene Side og alle andre Menneskers paa den anden Side.

Jeg skal ikke gøre yderligere Bemærkninger om dette, ej heller prøve paa at kræve Sagen henvist til et Udvalg, fordi det, som Lovforslaget her vedrører, er en Detaille i den hele Sammenhæng. Jeg maa paa Forhaand indrømme, at i høj Grad fornuftige og velovervejede Synspunkter taler for den Bestemmelse, Ministeren nu ønsker. Det forekommer mig imidlertid, at det var for tjenstfuldt, om den højtærede Indenrigsminister kunde berolige baade det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard og mig med Hensyn til, hvorvidt der er Forudsætninger til Stede for en retfærdigere Fordeling af Krigsskaderne i det danske Samfund.

Leth Mouritzen: Jeg skal meddele mit Partis Tilslutning til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

N. P. Andreasen: Om det foreliggende Forslag til Lov om en Ændring af Krigsforsikringen for Bygninger vil jeg sige, at jeg ikke saa uforbeholdent kan give Tilslutning til dette Ændringsforslag, i hvert Fald ikke, uden at den højtærede Indenrigsminister kan give forskellige Oplysninger til det. Ændringsforslaget gaar jo ud paa, at de Forsikringstagere, hvis Forsikringsgenstand inden den 21. Marts 1946 er omvurderet, kan slippe med Bidrag i Forhold til den saaledes nedsatte Forsikringssum. Saadan maa jeg forstaa Ændringsforslaget, og det er, synes jeg, lidt uretfærdigt over for alle de andre forsikrede, som ikke har faaet ændret deres Forsikringssum. Forholdet er nu engang det, at enhver forsikret paa Forhaand udmærket ved, hvordan hans Forsikringssum svarer til hans Bygningers Værdi; vi har da heller ikke Eksempler paa, at Overforsikring i stor Stil har gjort sig gældende, det er snarere det modsatte, der har været Tilfældet. Vi maa ogsaa huske paa, at de Forsikringstagere, der har haft